

Arrest

nr. 101 587 van 25 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend om enerzijds de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012 en anderzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 4 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de tweede verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. GUEDENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij. De tweede verwerende partij was aanwezig, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen luidt als volgt:

“U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in L.. U startte een eigen houtbewerkingszaak op in Mutegene (sic) (in feite Mutengene). De zaak naast u was van J.(...) ‘cameraman’, iemand die foto's en opnamen maakte in opdracht van prive-personen. Soms

assisteerde u hem wanneer hij reportages maakte van ceremonies en feesten. Op 15 december 2011 zou hij opnieuw een programma maken over een begrafenis in Bamenda. Hij had u gevraagd om mee te gaan. Jullie kregen motorpech en kwamen omstreeks 12.30-13.30 uur – drie en een half uur te laat – aan op de begrafenis. Op het moment dat jullie arriveerden was de rouwstoet op weg naar de compound waar de familie van de overledene woonde. De rouwstoet deed er 25 minuten over. Op een bepaald moment zongen de aanwezigen het anthem van de omstreden afscheidsbeweging SCNC en kwam de politie met meer dan 50 agenten tussen. Aanwezige vlaggen van SCNC werden door de politie in beslag genomen, ook de vlag die op de kist lag van de overledene. Toen het lichaam van de overledene in de compound was aangekomen werden speeches gehouden door de vice-chairman van de SCNC, Mr. N.(...) (sic), alsook door F. en A. M., respectievelijk de broer en de zoon van de overledene. Uit de politieke merites van de overledene die in deze speeches werden bewierookt kon u opmaken dat de begrafenis die van SCNC-prominent P.H.M.(...) betrof. U was in de war omdat u beseftte dat het iets politieks was. J.(...) had u niet op voorhand gezegd van wie de begrafenis was en had u het geweten, had u hem ook niet geassisteerd voor de opnamen van deze begrafenis. U hield zich immers ver van politiek en sympathiseerde zelfs niet met de SCNC, omdat het te risicovol was. Niettemin bleef u in Bamenda en assisteerde J.(...) verder met zijn opnamen van de begrafenis. Van de compound werd het lichaam overgebracht naar de kerk, die omsingeld werd door politie. Van daaruit ging het naar de begraafplaats, nog steeds in het bijzijn van politie. Daar werd een grafdelver, die een T-shirt van SCNC droeg, door de politie uit het graf gehaald en zijn T-shirt werd verscheurd. Na de begrafenis keerde de rouwstoet terug naar de compound van de familie. Onderweg werd A.(...), de zoon van de overledene, even door de politie vastgehouden, maar hij werd weer vrijgelaten door tussenkomst van N.J.F.N.(...) , de chairman van SDF. J.(...) en u gingen nog materiaal ophalen dat jullie in de familiecompound hadden achtergelaten. Het was toen ongeveer 19 uur. Daarna vroeg J.(...) u in de wagen te wachten, terwijl hij nog even praatte met – zo vermoedt u – de persoon die hem had ingehuurd. Daarna vertrokken jullie naar huis. Toen jullie Bamenda stad net hadden verlaten werden jullie tegengehouden door 4 politieagenten. Ze vroegen jullie om jullie te identificeren en vroegen ook waar jullie vandaan kwamen. Jullie zeiden dat jullie van de begrafenis van P.H.M.(...) kwamen. J.(...) en u werden beiden naar de gevangenis van New Bell in Douala gebracht, waar u apart van J.(...) werd opgesloten. U werd ondervraagd over wie u inhuurde om de reportage te maken en wat uw band was met de overledene. U slaagde erin contact te leggen met uw broer, die naar de gevangenis kwam en probeerde om u vrij te krijgen op borg. Toen u van uw broer vernam dat er over de begrafenis van M.(...) geschreven werd in de krant, wist u dat op borg vrijkomen geen optie was. U hoorde ook van uw broer dat ze u naar de gevangenis van Yaounde zouden transfereren. Op de 11de dag van uw opsluiting haalde een bewaker u 's nachts uit uw cel, en leidde u uit de gevangenis. U broer wachtte u buiten op en jullie reden meteen naar de luchthaven, waar hij u voorstelde aan een persoon die zei dat u hem moest volgen. Op 28 december 2011 kwam u in België aan en de volgende dag – op 29 december 2011- vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat vragen kunnen worden gesteld bij uw aanwezigheid als assistent van J.(...) 'cameraman' op de begrafenis van P.H.M.(...) op 16 december 2011.

Ten eerste is het merkwaardig dat u de volledige (of echte) naam van de cameraman die u assisteerde niet kent; u weet enkel dat hij 'J.(...)' heet en dat hij J.(...) 'cameraman' wordt genoemd, naar zijn beroep (gehoor CGVS, p. 9). Dit is vreemd, vermits u verklaarde hem al 3 of 4 jaar te kennen, een winkel naast de zijne te hebben en al meer dan 5 keer met hem te hebben samengewerkt (gehoor CGVS, p. 9). Van iemand die u zo goed kent en dermate frekwent ziet, zou men toch verwachten dat u zijn volledige naam intussen reeds zou hebben leren kennen.

Verder verklaarde u dat J.(...) u niet op voorhand zei dat de begrafenis die jullie op 16 december 2011 zouden filmen die van P.H.M.(...) was, maar dat hij enkel zei dat het een begrafenis was (gehoor CGVS, p. 10). Dit is merkwaardig, omdat u verklaarde dat de vorige reportages die jullie deden geen prominenten betroffen (gehoor CGVS, p. 10) en omdat het bovendien ging om een prominent van een omstreden beweging, namelijk van de SCNC. Men zou toch eerder verwachten dat J.(...) u hiervan bij voorbaat op de hoogte zou hebben gesteld. Bovendien zei u dat - indien u had geweten om wiens begrafenis het ging – u J.(...) beslist niet geholpen zou hebben, omdat u volstrekt niets te maken

wil hebben met politiek en zeker niet met SCNC, omdat u weet dat je in dat geval problemen kan krijgen of zelfs gedood kan worden (gehoor CGVS, p. 10-11). Op de vraag waarom u dan niet wegging, toen u er zich bewust van werd dat het een begrafenis van iemand van de SCNC betrof, antwoordde u eerst met de wedervraag 'Waar moest ik naartoe?' (gehoor CGVS, p. 14). Hierop werd u gesuggereerd dat u bij voorbeeld naar uw dorp kon [terug]gaan, antwoordde u dat het ver was van het dorp waar u toen was (gehoor CGVS, p. 14-15). Van iemand die verklaart dat hij niets wil te maken hebben met politiek, laat staan met SCNC, uit vrees problemen te krijgen of zelfs te worden gedood (gehoor CGVS, p. 10-11), komt het volstrekt niet doorleefd over dat hij, wanneer hij ontdekt dat hij op een woelige SCNC-begrafenis is terechtgekomen, waarop de politie regelmatig intervenueert, niettemin tot op het einde van de begrafenis aanwezig blijft en geen initiatief neemt om zich uit de voeten te maken.

Deze vaststellingen laten toe om al bij voorbaat vragen te stellen bij uw aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M.(...).

Verder stoken enkele van uw uitspraken over de begrafenis niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en andere uitspraken wekken verbazing. Zo verklaarde u de naam C.A.(...) niet te kennen - u vroeg of het wel de volledige naam was - (gehoor CGVS, p. 11), terwijl uit het zelf door u voorgelegde artikel blijkt dat C.A.(...) op de begrafenis van P.H.M.(...) aanwezig was, en op de begraafplaats een eerbetoon hield voor de overledene. Dat zijn volledige naam C.A.E.O.(...) is, doet hieraan geen afbreuk, omdat uit het door u voorgelegde artikel uit 'The Post' van 19 december 2011 over de begrafenis van M.(...) blijkt dat hij doorgaans C.A.(...) wordt genoemd. Uit het door u voorgelegde artikel blijkt ook dat hij de nationale chairman is van de SCNC, wat het des te merkwaardiger maakt dat u hem niet zou hebben opgemerkt op de begrafenis van een prominent lid van de SCNC. Verder zei u dat de vice-chairman van SCNC, N.(...), een speech gaf en de merites van M.(...) bewierookte (gehoor CGVS, p. 7). De echte naam van de vice-chairman van SCNC is echter N.N.N.(...), zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie informatie in het administratief dossier). U bleek de naam van de kerk te kennen waar een kerkelijke ceremonie doorging voor de begrafenis van P.H.M.(...), maar de echte naam van de begraafplaats bleek u niet bekend te zijn. U zei eerst dat het een katholieke begraafplaats was en meteen daarna dat de naam 'katholieke begraafplaats' was (gehoor CGVS, p. 15), maar de begraafplaats draagt in werkelijkheid dezelfde naam als deze van de kerk waar de ceremonie doorging; Bayelle All Saints cemetery (zie informatie in het administratief dossier). Verder stelde u dat J.F.N.(...) op een bepaald moment tussenkwam toen A.M.(...), de zoon van de overledene, dreigde te worden meegenomen door de politie (gehoor CGVS, p. 16). Op de vraag hoelang het duurde eer J.F.N.(...) tussenkwam, antwoordde u dat hij meteen tussenkwam en dat hij ook op de begrafenis was (gehoor CGVS, p. 16). Dit strookt niet met de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat J.F.N.(...) inderdaad aanwezig was op de ceremonie, maar deze verliet na de kerkelijke dienst om een andere ceremonie in Tubah bij te wonen. Op het moment dat het incident met A.M.(...) zich voordeed, was J.F.N.(...) niet aanwezig. Hij werd opgeroepen en keerde terug uit Tubah en slaagde erin om de vrijlating van A.M.(...) bij de politie te bepleiten (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg kan de tussenkomst van J.F.N.(...) niet instant zijn geweest.

Hoewel een aantal van uw verklaringen over de begrafenis van P.H.M.(...) wel overeenkomen met de werkelijkheid, doet dit geen afbreuk aan hogervermelde vaststellingen. Er kan overigens worden opgemerkt dat in de media op gedetailleerde wijze over deze begrafenis werd geschreven (zie informatie in het administratief dossier). Er kan bijgevolg niet worden uitgesloten dat de informatie die u hierover tijdens het gehoor door het CGVS reproduceerde, gebaseerd is op informatie uit de media, eerder dan dat u de informatie als rechtstreekse getuige reproduceerde.

Deze vaststellingen roepen bijkomende twijfels op bij uw aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M.(...) op 16 december 2011.

Verder kan u niet overtuigen dat u – laat staan uw familieleden en verloofde – gevisieerd en vervolgd zou(den) zijn geworden door de Kameroense autoriteiten omwille van uw beweerde aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M.(...) op 16 december 2011.

U verklaarde niet in politiek geïnteresseerd te zijn en zelfs niet te sympathiseren met SCNC, omdat u bang bent problemen te krijgen of te worden gedood (gehoor CGVS, p. 11). U stelde verder dat u op 16 december 2011 uw vriend J.(...) had vergezeld als zijn assistent voor een programma van een begrafenis in Bamenda, zonder te weten dat het over de begrafenis van P.H.M.(...) ging. U zei ook dat – wanneer J.(...) u op voorhand zou hebben gezegd dat het een begrafenis was van iemand van de

SCNC – u niet met hem zou meegegaan zijn (gehoor CGVS, p. 10 en 14). U stelde verder nog dat u op de begrafenis een roodachtig mouwloos vest droeg met het logo van de winkel van J.(...) erop (gehoor CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dat u volstrekt geen politiek, laat staan een SCNC-profiel had, dat u geen vestimentaire of andere symbolen droeg die een sympathie voor SCNC lieten vermoeden en dat u slechts iemand assisteerde die een opname maakte van een begrafenis van een omstreden SCNC-prominent. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u – na uw arrestatie door de politie bij het uitrijden van Bamenda waar u de begrafenis had bijgewoond - in de negatieve belangstelling zou zijn blijven staan van de Kameroense autoriteiten, vermits er geen enkele materiële indicatie was dat u betrokken was bij de SCNC, noch dat u verantwoordelijk was voor de opname van de beelden van de begrafenis.

Om dezelfde reden is het ongeloofwaardig dat ook uw broer en uw verloofde door de Kameroense autoriteiten zouden worden vervolgd, zoals in een e-mail van uw verloofde wordt vermeld. Uit deze e-mail blijkt dat de politie uw broer is komen zoeken en dat hij en zijn vrouw zijn ondergedoken. Verder blijkt uit de e-mail dat uw verloofde door de politie werd opgesloten. Uit de e-mail blijkt zelfs dat de arts van uw verloofde [door de autoriteiten in Yaounde] een som geld werd aangeboden om uw verloofde en haar (ongeboren) baby te vergiften. Dat de Kameroense autoriteiten de broer en de verloofde en ongeboren baby van iemand die totaal onschuldig is en volstrekt niet politiek actief is, zou willen vervolgen/ombrengen, is volstrekt ongeloofwaardig. De autoriteiten hebben er immers geen enkel belang bij om (familieleden) van iemand die volstrekt onschuldig is te vervolgen en desgevallend om te brengen. De vermelding in de e-mail dat de autoriteiten ook nog in een brief zouden hebben neergeschreven dat ze de dokter van uw verloofde een som geld hadden geboden om haar te vergiften, is ronduit ongeloofwaardig.

Tevens blijkt uit het door u voorgelegde persartikel en uit andere informatie over de begrafenis waarover het CGVS beschikt dat er wel schermutselingen waren tussen politie en rouwenden op de dag van de begrafenis van M.(...), dat er ook camera's in beslag werden genomen, maar uiteindelijk blijkt uit deze artikels evenzeer dat iedereen na de begrafenis kon beschikken. Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat uitgerekend u – als iemand die volstrekt geen uitstaans heeft met SCNC – na de begrafenis zou zijn opgepakt en zou worden vastgehouden in verband met de begrafenis van M.(...).

Daarenboven blijken uw verklaringen over uw verblijf en ontsnapping uit de gevangenis niet overtuigend. Zo stelde u met 10 andere gevangenen te zijn opgesloten in een cel, maar u kon van slechts 4 van hen de naam geven en wist van geen van hen waarom ze er zaten opgesloten (gehoor CGVS, p. 18). U stelde verder dat de bewaker en uw broer een akkoord maakten over uw ontsnapping, maar u kan niet preciseren waarin dit akkoord bestond, hoewel u uw broer na uw ontsnapping nochtans heeft teruggezien (gehoor CGVS, p. 19-20).

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Voor wat de door u voorgelegde documenten betreft kan het volgende worden opgemerkt. De 'judgement' met betrekking tot uw geboorte en de geboorteakte, werden beiden afgeleverd op 25 april 2012. Het is erg merkwaardig dat de autoriteiten dergelijke documenten zouden afleveren voor iemand die sinds december 2011 voortvluchtig is en zelfs uit de gevangenis ontsnapte. Dit laat andermaal toe om de door u ingeroepen vrees voor vervolging te relativeren. Het artikel uit 'The Post' werd hiervoor reeds kort besproken en doet op zich geen afbreuk aan hogervermelde opmerkingen. De e-mail van uw verloofde werd hiervoor eveneens besproken. Merkwaardig met betrekking tot deze e-mail is nog dat u niet blijkt te weten wanneer uw verloofde werd gearresteerd; u zei 2 of 3 maanden na mijn vertrek (gehoor CGVS, p. 21), terwijl in de e-mail sprake is van 'three days after u left'. Verder kon u niet preciseren hoelang ze werd opgesloten en verwees u naar de e-mail (gehoor CGVS, p. 21) voor het antwoord. Het is merkwaardig dat u zo slecht op de hoogte bent van de inhoud van deze e-mail, vermits deze uw verloofde betreft. U maakte ook geen melding van het feit dat ze haar zouden hebben willen vergiften, hetgeen evenzeer opmerkelijk is.

U legde verder geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten A. W. geboren te L. , op (in) 06.04.1986 en van nationaliteit te zijn : Kameroen het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 28/09/2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende het bevel om het grondgebied te verlaten

Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, behoudens mits toestemming van betrokkene, tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd. De schorsing kan dan ook geen nuttig effect sorteren. Bovendien moet worden vastgesteld dat geen beroep tot nietigverklaring werd ingediend tegen het bevel zodat de vordering tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten –die slechts een *accessorium* is van het annulatieberoep- ook om die reden onontvankelijk is.

3. Over de gegrondheid van het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Verder voert verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Verzoeker zet het middel uiteen als volgt:

"1.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de verzoeker in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.

In casu heeft verzoeker kennis kunnen nemen van de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing. Verzoeker betwist aldus niet het loutere feit dat gedaagde partij haar beslissing op

formele wijze heeft gemotiveerd, maar verzoeker meent daarentegen dat er sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht in hoofde van gedaagde partij.

3.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel dient dan ook onder meer vanuit dit oogpunt te worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (RvSt., nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.Dr. étr, 1996, 249).

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (RvSt., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (RvSt., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr. étr, 1995, 326), of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (RvSt., nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E. 1993).

4.

In casu is NIET voldaan aan de materiële motiveringsplicht omdat gedaagde partij de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel meent te kunnen trekken op basis van onredelijke argumenten.

4.1.

Zo verwijst verweerster naar het feit dat verzoeker niet de volledige naam van "J.(...) cameraman" kent, ook al woonden zij al meerdere jaren naast elkaar.

Verzoeker heeft terzake eerlijk geantwoord dat hij de familienaam niet meer kende, omdat hij steeds, net als alle andere dorpsgenoten, de bedoelde persoon aansprak als "J.(...) cameraman". Iedereen in het dorp wist over welke persoon je het had als je refereerde naar "J.(...) cameraman".

Verzoeker kan aldus niet begrijpen dat dit element zijn geloofwaardigheid in twijfel zou kunnen trekken...

4.2.

Een tweede element dat verweerster aangrijpt om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken, betreft volgende passage:

"Verder verklaarde u dat J.(...) u niet op voorhand zei dat de begrafenis die jullie op 16 december 2011 zouden filmen van P.H.M.(...) was, maar dat hij enkel zei dat het een begrafenis was. Dit is merkwaardig, omdat u verklaarde dat de vorige reportages die jullie deden geen prominenten betroffen en omdat het bovendien ging om een prominent van een omstreden beweging, namelijk van de SCNC. Men zou toch verwachten dat J.(...) u hiervan bij voorbaat op de hoogte zou hebben gesteld..."

Deze redenering van verweerster raakt kant noch wal: waarom zou "J.(...) cameraman", die NOOIT meer informatie verschaft aan verzoeker dan het soort van activiteit (verjaardag, huwelijk, begrafenis) waarvoor hij werd opgetrommeld, plots afwijken van deze gewoonte???

Verweerster geeft zelf aan dat de feestjes en activiteiten die "J.(...) cameraman" filmde en waarbij hij de assistentie van verzoeker nodig had, geen prominenten betroffen, dus waarom zou "J.(...) cameraman" dan plots uitvoerige uitleg aan verzoeker gaan verschaffen als ze een reportage moeten maken over een begrafenis?

Verweerster poneert hier zelf een premisse welke zij vervolgens in twijfel trekt. Dit heeft volstrekt NIETS te maken met de geloofwaardigheid van verzoeker, eerder met de onjuiste en onfaire behandeling door verweerster van informatie die werd verschaft door verzoeker!

Waarom zou men moeten verwachten dat J.(...) cameraman verzoeker op de hoogte bracht van de identiteit enz. van de personen die hij ging filmen, wanneer het enige wat verzoeker diende te doen het sjowen en aaneensluiten van kabels was??? Verzoeker werd slechts ingelicht over het soort activiteit (verjaardag, huwelijk, begrafenis) en de datum waarop deze activiteit zou plaatsvinden, meer niet.

De gevolgen die verweerster aan de uitleg van verzoeker probeert te koppelen, berusten op een persoonlijke subjectieve en foutieve appreciatie in hoofde van verweerster en zulks kan onmogelijk de geloofwaardigheid van verzoeker in het gedrang brengen.

4.3.

De loutere vaststelling van verweerster dat verzoeker geen initiatief nam om onmiddellijk te vluchten toen hij merkte dat hij op een begrafenis van een voormalige SCNC-leider was terechtgekomen, volstaat evenmin om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken. Terzake mag niet worden vergeten dat verzoeker met de auto van "J.(...) cameraman" was meegekomen, en een rit van meer dan 300 kilometer had afgelegd om de reportage te maken! ! !

Verzoeker was aldus volledig afhankelijk van "J.(...) cameraman" om terug thuis te geraken. Bovendien had verzoeker zelf totaal niets met de politieke partij SCNC te maken, en hij was slechts aanwezig om de kabels te verslepen en de bevelen van "J.(...) cameraman" uit te voeren. Hij droeg neutrale kleding en zeker niets dat zou kunnen verwijzen naar een band met het SCNC.

Op het moment dat de politie een charge, uitvoerde verstopte verzoeker zich net zoals zovele andere aanwezigen. Als hij op de vlucht zou zijn geslagen voor de ogen van de talrijk opgekomen politie, dan had men hem voorzekers neergeschoten. Verzoeker probeerde zo onopvallend mogelijk in de menigte op te gaan.

4.4.

Vervolgens werpt verweerster op dat verzoeker enkele uitspraken heeft gedaan aangaande de begrafenis die niet stroken met de informatie in het bezit van verweerster. Zo gaf verzoeker aan dat hij de naam "C.A.(...)" niet kende, en anderzijds sprak verzoeker over een naam "N.(...)", terwijl de volledige naam van die persoon "N.N.N.(...)" zou zijn.

Verzoeker heeft een waarheidsgetrouwe verklaring afgelegd. Verweerster probeert foutief en volstrekt ten onrechte en op basis van schijnargumenten de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken. Verzoeker verklaarde dat hij niets te maken had met de politieke partij SCNC. De loutere vaststelling dat hij niet de exacte namen kent van de "prominente leiders" van het SCNC aanwezig op de begrafenis kan zijn verklaring aldus alleen maar versterken.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat verweerster hieruit integendeel meent te moeten twijfelen aan de waarachtigheid van de verklaringen afgelegd door verzoeker.

Verweerster geeft in haar beslissing ook te kennen dat de verklaringen van verzoeker mogelijks "ingestudeerd" zouden kunnen zijn, omwille van het feit dat verscheidene kranten op vrij gedetailleerde wijze hebben gerapporteerd over de begrafenis van de voormalige SCNC prominent P.H.M.(...).

Echter uit de vaststelling dat verzoeker zelfs niet de naam kent van "C.A.(...)" of niet de naam kent van "N.N.N.(...)", namen die werden vernoemd in het persartikel dat verzoeker voorlegde tot staving van zijn asielrelaas, blijkt a contrario dat verzoeker bij het verschaffen van informatie aan verweerster eerlijk en oprecht is geweest, en GEEN ingestudeerd verhaaltje heeft voorgedragen teneinde de vluchtelingenstatus te bekomen! !

5.

Verweerster werpt op pagina drie het volgende op:

" Verder kan u niet overtuigen dat u - laat staan uw familieleden en verloofde — gevisieerd en vervolgd zou zijn geworden door de Kameroense autoriteiten omwille van uw beweerde aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M.(...) op 16 december 2011."

Bij deze stellingname vertrekt verweerster van een totaal verkeerd uitgangspunt: verzoeker werd niet gearresteerd, louter omwille van het feit dat hij aanwezig was op de begrafenis van P.H.M.(...), hij werd gearresteerd omdat hij en zijn kompaan "J.(...) Cameraman" filmmateriaal bij zich hadden, met beelden die waren gemaakt tijdens de begrafenis.

De politieagenten die verzoeker en zijn vriend J.(...) Cameraman deden stoppen, wensten allicht te vermijden dat beeldmateriaal over de schermutselingen tijdens de begrafenis niet wereldkundig gemaakt zouden worden.

Verweerster schrijft in haar bestreden beslissing dat er geen enkele materiële indicatie was dat verzoeker betrokken was bij de SCNC, noch dat verzoeker verantwoordelijk was voor de opname van de beelden van de begrafenis.

Blijkbaar verloochent verweerster in haar besluitvorming het feit dat verzoeker werd aangehouden nadat de politie-agenten hadden ontdekt dat er zich filmmateriaal in het voertuig bevond waarmee verzoeker zich verplaatste.

Aan de hand van de camerabeelden kan uiteraard niet worden nagegaan of het verzoeker was die verantwoordelijk was voor het maken van die beelden, dan wel "J.(...) cameraman", de persoon die samen met verzoeker werd gearresteerd.

6.

Als verweerster het feitenrelaas van verzoeker aanvaardt daar waar verzoeker aangeeft dat hij a) niets te maken had noch wilde hebben met de politieke partij SCNC, en b) hij niet verantwoordelijk was voor de beelden die gemaakt werden van de begrafenis, dan dient verweerster logischerwijze te aanvaarden dat verzoeker thans het slachtoffer is geworden van een willekeurige en onterechte arrestatie, zonder enige vorm van proces, waartegen hij niet de bescherming van de autoriteiten kon inroepen, omdat het net die autoriteiten zijn geweest die verzoeker ten onrechte in de gevangenis hebben opgesloten.

Overeenkomstig artikel 48/3, §1 van de Vreemdelingenwet "wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

De daden van vervolging in de zin van artikel IA van het Verdrag van Genève moeten ernstig van aard zijn en kunnen onder meer de vorm aannemen van:

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd"

Het is precies omwille van de aanwezigheid van dit filmmateriaal in hun voertuig dat verzoeker en J.(...) Cameraman werden gearresteerd. Verzoeker kan zich geen enkele andere reden bedenken voor zijn arrestatie, want zoals verweester het terecht aanhaalt, heeft verzoeker geen enkele politieke band met of sympathie voor het SCNC.

Verzoeker heeft gedurende 11 dagen vastgezeten in een gevangenis, zonder vorm van proces!!!

Volgens artikel 48/3, §5 van de Vreemdelingenwet "doet het bij de beoordeling of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging, indien deze kenmerken door de actor van de vervolging worden toegeschreven."

Thans is het duidelijk dat verzoeker door de lokale politieautoriteiten werd beschouwd als een aanhanger van de politieke partij SCNC, die bovendien probeerde om mogelijks belastend beeldmateriaal voor de politiediensten uit de stad te smokkelen.

In feite beantwoordt de vrees van verzoeker volledig aan de omschrijving zoals weergegeven in artikel 48/3, §§ 1,2 en 5 van de Vreemdelingenwet, zodat aan verzoeker de status van Vluchteling dient te worden toegekend overeenkomstig artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Verweester probeert haar onnauwkeurig onderzoek te maskeren door voor te houden dat "uit andere informatie over de begrafenis waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er wel schermutselingen waren tussen politie en rouwenden op de dag van de begrafenis van M.(...), dat er ook camera's in beslag werden genomen, maar uiteindelijk blijkt uit deze artikels evenzeer dat iedereen na de begrafenis kon beschikken. Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat uitgerekend u — als iemand die volstrekt geen uitstaans heeft met SCNC

- na de begrafenis zou zijn opgepakt en zou worden vastgehouden in verband met de begrafenis van M.(...)

Verweester vergelijkt terzake appels met citroenen, want in de artikels waarnaar zij verwijst, wordt de situatie omschreven in de buurt van de woning van de overleden persoon M.(...), zoals die bestond tijdens en onmiddellijk na de begrafenis, terwijl het moment van arrestatie zoals verzoeker die heeft omschreven ten overstaan van verweester, zich afspeelde buiten het dorp dus ook NA de begrafenis, maar NIET in de onmiddellijke omgeving van de woning van de voormalige SCNC-leider.

Deze onnauwkeurigheden in hoofde van verweester betekenen niets meer of niets minder dan dat zij haar beslissing heeft gesteund op een onvolledig en onnauwkeurig onderzoek, zodat de beslissing van verweester vernietigd dient te worden wegens schending van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, geeft verzoeker zelf aan dat hij kennis heeft kunnen nemen van de motieven van de bestreden beslissing, zodat voldaan is aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht, maar acht de materiële motiveringsplicht geschonden.

3.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden

onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfel over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.5. De verwerende partij oordeelde op basis van verschillende onaannemelijkheden en onwetendheden dat aan verzoekers verklaringen omtrent zijn aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M.(...) op 16 december 2011, geen geloof kan worden gehecht. Bovendien oordeelde de verwerende partij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker – laat staan zijn familieleden en verloofde - gevisieerd en vervolgd zouden zijn geworden door de Kameroense autoriteiten omwille van verzoekers beweerd aanwezigheid op voornoemde begrafenis. De verwerende partij heeft omstandig de motieven uiteengezet op grond waarvan zij tot dat oordeel is gekomen. Deze motieven zijn pertinent en worden gestoeld op de gegevens van het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

3.6. Verzoeker betoogt dat de verwerende partij zijn geloofwaardigheid in twijfel heeft getrokken op basis van onredelijke argumenten. Aangaande het motief dat hij de volledige naam van J.(...) cameraman niet kent, bevestigt hij louter de verklaringen die hij dienaangaande tijdens het gehoor aflegde, waarmee hij geen afbreuk doet aan het motief dat van iemand die hij zo goed kent mag worden verwacht dat verzoeker zijn volledige naam kent. Voorts, betreffende het feit dat het ongeloofwaardig is dat J.(...) verzoeker niet op voorhand inlichtte dat het om een begrafenis van een SCNC-prominent ging, stelt verzoeker dat J.(...) cameraman hem nooit meer informatie verschaftte dan het soort activiteit die zou worden gefilmd, zodat het niet vreemd is dat hij ook nu niet op voorhand meedeelde om wiens begrafenis het ging. De Raad is van oordeel dat het, gezien verzoekers verklaring dat ze voorheen nog geen reportages over prominente personen gecoverd hadden, niet aannemelijk is dat J.(...) cameraman verzoeker hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht, nu niet kan worden betwist dat het om een bijzondere reportage ging, met name deze van de begrafenis van een voormalig SCNC-leider, waarvan geweten is dat er commotie rond kan ontstaan. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij poneert dat de informatie die hij verschaftte op een 'onjuiste en unfaire' manier werd behandeld. Verzoeker betwist enkel de pertinente visie van de commissaris-generaal, maar toont niet aan waarom deze visie 'foutief' is, zoals hij beweert. Daarbij komt nog dat de motivering als geheel dient te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). Vervolgens stelde de commissaris-generaal vast dat het volstrekt niet doorleefd overkomt dat verzoeker, hoewel hij verklaarde niets te maken te willen hebben met politiek, laat staan met SCNC, tot het einde van de begrafenis bleef en geen initiatief nam om zich uit de voeten te maken. Verzoeker stelt daar tegenover dat zijn dorp 300km verder ligt en dat hij volledig van J.(...) afhankelijk was om terug thuis te geraken, maar vergoelijkt zijn houding daarmee geenszins: hij toont immers niet aan dat iets hem zou hebben belet de ceremonie te verlaten en elders met J.(...) af te spreken, na afloop ervan. Dat verzoeker gewoon op de ceremonie bleef is nog minder aannemelijk nu hij zelf verklaarde dat je, door te sympathiseren met de SCNC, alleen maar problemen kan krijgen, of zelfs gedood kan worden, en dat hij, indien hij op voorhand geweten had wie er begraven werd, J.(...) niet zou geholpen hebben (adm. doss., stuk 3, gehoorverslag CGVS p. 10-11). Verzoekers argument dat hij neutrale kleren droeg en er niets was dat hem zou kunnen linken aan het SCNC brengt dan ook geen soelaas en is überhaupt niet te rijmen met zijn verklaring, nu, dat als hij op de vlucht zou zijn geslagen voor de ogen van de politie men hem zeker had neergeschoten.

Daarnaast verklaarde verzoeker de naam "C.A.(...)" niet te kennen, terwijl uit het door hem zelf voorgelegde artikel blijkt dat hij het de nationale chairman is van de SCNC, die op de begraafplaats een eerbetoon hield voor de overledene, wat verzoeker niet kan ontgaan zijn nu hij daarbij aanwezig was. Bovendien verklaarde hij dat de vice –chairman "N.(...)" een speech gaf, terwijl de echte naam van de vice-chairman N.N.N.(...) is. Door bij zijn verklaring te blijven en tegen voorgaande vaststellingen slechts in te brengen dat de verwerende partij op basis van schijnargumenten de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel trekt, weerlegt verzoeker het motief niet. Zelfs indien het zo is dat verzoeker niets te maken had met de SCNC, is het niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte zou zijn van de prominenten

die gesproken hebben op de ceremonie waarop hij beweert aanwezig te zijn geweest, aanwezigheid die overigens de oorzaak blijkt van de problemen die hem het land hebben doen ontvluchten.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing nog dat hij de naam van de begraafplaats niet kende en verklaarde dat op het moment dat A.M.(...) dreigde te worden meegenomen door de politie, toen iedereen terugkwam van de begraafplaats op weg naar de compound, J.F.N.(...) meteen tussenkwam, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat J.F.N.(...) de ceremonie verliet na de kerkelijke dienst en dus niet meer aanwezig was op het moment dat de politie A.M.(...) wou meenemen. De Raad stelt vast dat verzoeker deze motieven ongemoeid laat zodat ze onbetwist overeind blijven.

Op grond van al deze elementen samen kan worden besloten dat de verwerende partij genoegzaam tot de bevinding kon komen dat verzoeker zijn aanwezigheid bij de begrafenis van P.H.M.(...) niet aannemelijk maakt.

3.7. Aangaande het motief dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij – laat staan zijn familieleden en zijn verloofde - gevisieerd en vervolgd zouden zijn geworden door de Kameroense autoriteiten omwille van zijn beweerde aanwezigheid op de begrafenis van P.H.M. van M.(...), stelt verzoeker dat de verwerende partij vanuit een verkeerd uitgangspunt vertrekt, met name werd hij niet gearresteerd louter omwille van het feit dat hij aanwezig was op de begrafenis, maar omdat hij en zijn kompaan filmmateriaal bij zich hadden met beelden gemaakt tijdens de begrafenis. Hij werd pas aangehouden, zo stelt hij, nadat de politieagenten ontdekten hadden dat er zich filmmateriaal bevond in het voertuig waarmee hij zich verplaatste. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS evenwel verklaarde *“Juist uit Bamande town hield de politie de wagen tegen ; ze zeiden dat we moesten stoppen ; het was geen controlepost ; we gingen uit de wagen en ze vroegen waar we vandaan kwamen; we waren niet de enige cameramensen bij de begrafenis. We zeiden dat we van de begrafenis kwamen van P.H.M.(...) ; we werden naar IK gevraagd ; we gaven ze ; ze hebben mee en hem gehandboeid en naar de politiewagen gebracht.”* (adm. doss., stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 7), wat niet strookt met zijn verklaring in het verzoekschrift, nu uit zijn verklaring tijdens het gehoor blijkt dat ze werden aangehouden omdat ze van de begrafenis kwamen, en er van enige ontdekking van filmmateriaal in de wagen geen sprake is. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker niet alleen het motief in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt, maar zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt over een gebeurtenis die een kernelement van zijn asielrelaas uitmaakt, zodat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen andermaal ernstig wordt ondermijnd. Verzoekers loutere bewering dat hij door de lokale politieautoriteiten beschouwd als een SCNC-aanhanger, zonder dat hij daarvan enig begin van bewijs van voorlegt, doet daaraan geen afbreuk. De verwerende partij kon immers terecht, op grond van de motieven van de bestreden beslissing, stellen dat, vermits er geen enkele materiële indicatie was dat hij betrokken was bij het SCNC en al evenmin dat hij verantwoordelijk zou zijn geweest voor de opname van de beelden van de begrafenis, het weinig geloofwaardig is dat hij in de negatieve belangstelling zou zijn gebleven van de autoriteiten, temeer nu hij geen politiek profiel had en geen symbolen droeg die enige sympathie voor de SCNC deden vermoeden.

3.8. In diezelfde context blijkt overigens uit het door verzoeker voorgelegde persartikel én uit informatie over de begrafenis die zich in het administratief dossier bevindt dat, hoewel er schermutselingen waren tussen politie en rouwenden en er camera's in beslag werden genomen, uiteindelijk iedereen na de begrafenis kon beschikken, zodat het niet aannemelijk is dat uitgerekend verzoeker, die volstrekt geen uitstaans heeft met het SCNC, na de begrafenis zou zijn opgepakt en elf dagen zou worden vastgehouden. Verzoeker suggereert in dit verband dat er sprake is van een onnauwkeurig onderzoek door de verwerende partij, maar zet niet uiteen op welke punten het onderzoek niet nauwkeurig zou zijn gevoerd. Verder doet verzoeker gelden dat de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen het heeft over de situatie in de buurt van de woning van de overleden persoon, terwijl het moment van de arrestatie van verzoeker zich buiten het dorp afspeelde en deze informatie dus niet kan vergeleken worden met verzoekers verklaringen. Dat doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat, waar iedereen vrijuit kon beschikken na de begrafenis, dus nadat de rouwstoet van de begraafplaats naar de compound was getrokken, verzoeker toch zou zijn opgepakt, en dit pas buiten het dorp. In het licht van de informatie dat er camera's in beslag werden genomen tijdens de begrafenis, is het verder niet aannemelijk dat de camera van J.(...) cameraman niet reeds op dat moment zou zijn in beslag genomen.

3.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij zich, ondanks het feit dat hij geen SCNC-sympathisant is- toch omwille van vermeende sympathieën in de negatieve belangstelling heeft

geplaatst van de Kameroense autoriteiten. Hij kan zich dan ook niet dienstig beroepen op artikel 48/3, §5 van de Vreemdelingenwet.

3.10. *A fortiori* is het niet aannemelijk, zoals dat in de bestreden beslissing reeds werd gesteld, dat ook verzoekers broer en verloofde door de Kameroense autoriteiten zouden worden vervolgd, zoals in een e-mail van zijn verloofde wordt vermeld. Meer nog, in de e-mail wordt gesteld dat de arts van zijn verloofde een som geld werd aangeboden om haar en haar ongeboren baby te vergiftigen. Het is echter volstrekt onaannemelijk dat de autoriteiten iemand die volstrekt onschuldig is te vervolgen en desgevallend om te brengen, en dat zij dit dan ook nog in een brief zouden hebben neergeschreven. Daarnaast legde verzoeker geen overtuigende verklaringen af over zijn verblijf en ontsnapping uit de gevangenissen. De Raad stelt vast dat verzoeker al deze motieven –en ook deze met betrekking tot de beoordeling van de voorgelegde documenten, ongemoeid laat, zodat zij onbetwist overeind blijven.

3.11. Verzoeker slaagt er met zijn argumentatie niet in de door hem aangevochten motieven in een ander daglicht te stellen. Uit hetgeen voorafgaat en mede gelet op het feit dat verzoeker een aantal pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, blijkt dat de verwerende partij genoegzaam kon oordelen dat aan zijn asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker heeft niet aangetoond dat in zijn hoofd, en in weerwil van wat de verwerende partij daarover oordeelde, een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen. Het enig middel is niet gegrond.

3.12. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker verwijst naar de elementen van zijn asielaanvraag, dat hierboven evenwel reeds ongeloofwaardig werd bevonden. De Raad meent dat hij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere gegevens bij die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen verantwoorden. De gegevens van het dossier laten evenmin toe daartoe te besluiten.

3.13. Samenvattend moet dan ook worden gesteld dat in hoofd van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig april tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS